

[Løje.]

mindelig god, sund Sød, som de kan faa til en Pris, der ligger omkring ved en Trediedel, ja, en Fjerdedel af det Beløb, her er Tale om. Enhver vil kunne forstaa, at det er meget føleligt paa en mindre Landbrugsejendom — og det er jo dem, der i mangfoldige Tilfælde gør Brug af Loven —, hvis man ved Afslutningen af Høsten skal aflevere 3—4 Tdr. Sød for hver Tønde Sød, man har modtaget til Besaaing af Jorden.

Det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) bemærkede, at Landbrugets Kaar endnu ikke er synderligt forbedret. Der er Grund til meget kraftigt at understrege denne Udtalelse af en Regeringsrepræsentant. Det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) anerkender altsaa derigennem, at alle de Anstrengelser — som dog ikke ved enhver Lejlighed har været lige mærkbare —, der fra Regeringspartiernes Side er udfoldet for at komme Landbruget til Hjælp, indtil dette Øjeblik ikke har baaret synderlig Frugt; det har vi her en Regeringstilhængers Ord for, og det vil jeg gerne bede Regeringen lægge Mærke til og tage til Efterretning ved passende Lejlighed. Det er maaske rigtigt, at Landbruget selv har ønsket denne Lovgivning, men derfor har vi alligevel alle sammen baade Ret og Pligt til at forlange, at det bliver grundigt undersøgt, om denne Lovgivning fremdeles er paakrævet; hvis den ikke er paakrævet, saa lader vi den ligge, og fremgaar det af Undersøgelsen, at den er nødvendig og virker efter sin Hensigt, saa fortsætter vi med den, saa længe vi er nødt til det, men heller ikke en Dag længere.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen fandt det uheldigt, hvis Kommunalbestyrelsen skulde bestemme, hvilken Pris Landmændene skulde give for den Sød, de købte. Ja, men det er netop det, der staar i denne Lov, og det staar i Loven fra i Fjor og i Loven fra det foregaaende Aar igen, at Kommunalbestyrelsen skal have Indseende med, at Priserne ikke bliver for høje. Men det er paa dette Punkt, at Kommunalbestyrelserne, saa vidt jeg kan skønne, ikke helt har forstaaet deres Opgave.

Den højtærede Minister kunde ikke rigtig forstaa, at jeg kunde sige, han havde taget det væsentligste Hensyn til Købmandsorganisationerne. Men det sagde jeg heller ikke. Jeg sagde, at jeg skønnede ikke, med hvilken Ret man lagde saa stor Vægt paa Købmandsorganisationernes Udtalelser i denne Sag, da den væsentligste Motivering for Loven dog var den, at man skulde sikre

sig, at Jorden blev besaaet. At Købmændene herigennem har faaet en udmærket Sikkerhed for Betalingen af den Saasød, som de i mange Tilfælde sælger til høje Priser, ja, det er en Sag for sig, og det er en given Ting, at de søger at pleje deres Interesser.

Ministeren er overbevist om, at Loven ikke har virket varefordyrende — jeg er overbevist om, at den i mange Tilfælde har gjort det. Her viser det sig altsaa, at der i høj Grad er Trang til virkelige Oplysninger, for her staar Paastand mod Paastand, og jeg tillader mig at hævde, at mit Kendskab til Landbrugsforhold er lige saa stort som Ministerens, og at mine Oplysninger i dette Tilfælde kan være lige saa autentiske som Ministerens. Derfor maa vi have Oplysninger, ikke alene om de Ting, som Ministeren nævnte, og som jeg takker Ministeren for, at han vil skaffe oplyst, men tillige, hvis det er muligt — og det maa det være —, Oplysninger om, hvilke Priser Saasøden er blevet betalt med. Kun derigennem kan vi faa fastslaaet, om disse Priser har været uanstændigt høje eller ej. I mange Tilfælde har de selvfølgelig ikke været for høje, men hvis Loven i nogle Tilfælde er blevet misbrugt, saa er det givet, at vi saa vidt gørligt maa søge fremtidig at hindre slige Misbrug. Imidlertid, hvis Ministeren er villig til at fremskaffe de Oplysninger, han nævnte — jeg kan godt forstaa, det vil blive vanskeligt at fremskaffe dem allerede i Aar, for hvis vi skal have en saadan Lov, saa haster det vel nok —, men hvis han vil skaffe disse Oplysninger til næste Aar og tillige give Oplysning om, til hvilke Priser denne Sød er købt, saa er jeg villig til at fratage Kravet om Udvalgsbehandling.

Fibiger: Det ærede Medlem Hr. Løje bemærkede, at der er solgt meget af denne forædlede Sød til disse Mennesker. Jeg er enig med ham i, at det er en nødvendigt at give 30—40 Kr. pr. Tønde Saasød, for der er ikke megen Chance for, at disse Mennesker sælger det videre næste Aar til Brug som Saasød.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne opfordre den højtærede Landbrugsminister til at indskærpe Kommunalraadene, at de fører Tilsyn med, at der ikke betales disse store Priser. Det staar jo i Loven, at de skal føre dette Tilsyn og afgive Erklæring derom, men hvis det Forhold praktiseres i ret stor Udstrækning, som det ærede Medlem Hr. Løje Gang paa Gang har fremdraget, saa finder jeg det nødvendigt at indskærpe Sogneraadene, at de baade paaser, at der